

Навелъ глава, никого не поглеждаше. Не се докосна и до вечерята. Легна по очи на одъра. Снѣха веригитѣ само отъ ржцетѣ му.

— На такъвъ царски душманинъ и това му е много, — забеляза търговецътъ, който бѣше успѣлъ вече да се сприятели съ заптието. — Добре, че си затули лицето, да го не гледамъ. А ние нали ще пийнемъ малко вино. Искамъ да почерпя. Такъвъ добъръ човѣкъ рѣдко се срѣща... Пъкъ и твойтѣ хора...

Очитѣ на заптиетата засвѣткаха жадно. Търговецътъ извади кесия отъ пояса, извади една едра пара, хвърли я на ханджията и рече:

— Хемъ отъ най-хубавото!

Умората и силното вино подействуваха като опиумъ върху заптиетата. Скоро тѣ се натъркаляха на одъра и заспаха като заклани.

Търговецътъ почака още малко, прозѣ се, па приближи до Раковски. Побутна го за крака. Той дигна сърдито глава. Непознатиятъ го гледаше усमितъ. Постави прѣстъ на устнитѣ си. После отиде и стисна съ прѣсти фитила на газеничето, изгаси го...

На сутринъта заптиетата напраздно бѣснѣха изъ механата. Отъ търговцитѣ и Раковски нѣмаше и следа...

Теодосий Анастасовъ

НАШИЯТЪ КОЗЕЛЪ

Една сутринъ мама ме събуди по-рано.

— Ставай, синко, — рече тя, — овчаръ ще си отъ днесъ.

Азъ скочихъ радостенъ, защото ми бѣше дотегнало да паса дветѣ немирни крави. Обухъ се набързо и подкарахъ стадото. Козитѣ навириха рога и тръгнаха напредъ на чело съ голѣмия ни козелъ. А овцетѣ следъ тѣхъ. Закарахъ ги на Тепето, смѣсихме ги съ други овчарчета и ги подкарахме къмъ Ливаде. Другитѣ, нали бѣха по-го-лѣми отъ менъ, постоянно ми подвикваха и азъ тичахъ да спирамъ и възвръщамъ овцетѣ.

— Ехъ, — въздъхнахъ вечеръта, — добре е овчаръ да си, ала да има по-малки овчарчета отъ тебе, че да ги редишъ да запиратъ, а ти само да ходишъ следъ стадото.

Но и това стана. Щомъ дойде време за жетва, голѣмитѣ овчарчета отидоха да помагатъ. Овчарчета станаха по-малки деца. По цѣлъ день азъ ги нареждахъ и тѣ тичаха.

Единъ день ходихъ съ татко въ града и видѣхъ какъ офицери обучаваха въ полето войници. И щомъ сутринъта тръгнахъ съ стадото, рекохъ на овчарчетата:

— Отъ днесъ азъ съмъ офицеръ, а вие войници!